

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

נס הרשב"י * אור הזוהר 126 * סיון תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

ספר זכרון

"וְטוֹבָה אֲנִי בְּעֵינֶיךָ"*

בו יובא דברי ימי חייה וטובת מעלת האשה הצדקנית הרבנית טויבא גראס ע"ה

* "ותאמר אם על המלך טוב ואם מציאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו וכתב להשיב את הספרים" (אסתר ח' ה').
לה'ש"ב' את ראשי תיבות ה'רב ש'לום ה'יהודה ב'ן א'סתר, פירושו: שעל ידי טובה אני בעיניו זכה שלום יהודה בן אסתר להוציא כל הספרים.

רסיסי דמע אחר מיטתה של הרבנית הצדקנית מהאלמין מרת טויבא גראס ע"ה

רבי אביגדור כהנא זצ"ל מנקיי הדעת בירושלים, נז"ג לבעל "קונטרס הספיקות" והתוספות יו"ט והשלה"ק.

משחר נעוריה ניכרו אצילות נפשה ורוממותה, כשכל הבנות נהגו לשחק בחוץ היתה היא נהנית מלשבת ולהתפלל, כל ספר התהילים הי"ה שגור על לשונה, וכפי שהתבטאה בימיה האחרונים ידעה פירוש כל מילה ומילה, תמיד היתה חדורה ברצון עז לעזור לשני, ולתת מעבר ליכולתה.

ביתה היה פתוח תמיד לכל נזקק

בהגיעה לפרקה נשאה לכ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א, וכבר בימי השבע ברכות הכניסה לביתה שני יתומים אותם גידלה וטיפחה במסירות אין קץ, וכל כולה היתה לזולת.

ביתה היה פתוח תמיד לכל נזקק, נדכאים ושוברי לב מצאו את ביתם בביתה, והיא היתה טורחת ומכינה ומאכילה בכל לבה ונפשה. שבת וחג הסיבו על שולחנה חלשים ונדכאים, והיא היתה מאכילתם וחובשת את פצעי לבבם. בעבורה היתה מסתפקת במועט, אבל לאחרים בהרחבה ובשמחה.

"לעשות רצונך אלקי חפצתי"

יראת שמים היתה טבועה בכל הליכותיה, לא הושפעה מהאווירה סביבה, וכוונה אורחותיה רק על פי דרך התורה והחסידות, פעמים שעמדה לבד במערכה נחושה בדרכה, מבליגה על עלבונות שהושמעו סביבה, ואחת משאלתה "לעשות

נשמתה עולה השמימה בקדושה וטהרה

ליל שני אחר חצות, תפילת הוידוי, תחינות וסליחות נישאות ברמה, כמה מגינים התאספו סביב מיטתה של הרבנית החשובה בבית בתה בבית שמש, כאשר בניה ונכדיה עומדים ונושאים תפילה. האדמו"ר שליט"א אומר פסוק וכולם עונים אחריו. נשמת כל חי נאמרת בדביקות ובערגה, ודמעות ניגרות כמים. השעה 2 אחרי חצות זעקת "שמע ישראל" מרעידה הלבבות והעומדים שם משתוממים מחסירים פעימה בראות את הרבנית ע"ה מפסיקה לנשום, פושטת ידים, עוצמת עינים, סוגרת את פיה, ונשמתה עולה השמימה במיתת נשיקה, ללא גסיסה כלל, בקדושה וטהרה.

כך בדומיה החזירה את נשמתה ליוצרה, כי כך היתה כל חייה, כל ימיה היו מסכת מופלאה של קידוש שם שמים בקול דממה דקה, עבודת ה' מתוך סבל בל יתואר, אך בהשקט וצנעה.

משחר נעוריה ניכרו אצילות נפשה ורוממותה

הרבנית הצ' ע"ה נולדה בשנת תש"ג, ביו"ט שני של חג השבועות, לאביה הדגול הרה"ח מוה"ר רבי חיים אליהו ביטמאן זצוק"ל, שהעמיד רבבות תלמידים במשך שישים שנה. היה נז"ג להגר"א זי"ע, וכן נז"ג לאחי הגר"א בעל "מעלות התורה" זי"ע. ואם הרבנית ע"ה היתה בתה של הרה"ח מוהר"ר

מרומים נקיה זוכה, כאמרם ז"ל, (ברכות דף ה): תניא רבי שמעון בן יוחאי אומר שלש מתנות טובות נתן הקדוש ברוך הוא לישראל, וכולן לא נתנן אלא על ידי יסורין, אלו הן תורה וארץ ישראל והעולם הבא, תורה מנין שנאמר אשרי הגבר אשר תיסרגנו יה ומתורתך תלמדנו, ארץ ישראל דכתיב כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלהיך מיסרך וכתיב בתריה כי ה' אלהיך מביאך אל ארץ טובה, העולם הבא דכתיב כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר, עכ"ל.

הרבנית ע"ה הבינה שהיא מתקרבת לעולם שכולו טוב, הכינה את עצמה היטב נפרדה מכל צאצאיה, הרעיפה ברכות על ראש כל אחד ואחד, במיוחד ביקשה מבנותיה שיתנהגו בצניעות ושילכו בדרך התורה.

בקדושת החג נשתנתה צורתה לטובה

דבר פלא היה זה שבערב חג השבועות היו לה יסורים נוראים וחשבו שהגיע קיצה, והתאספו כל בני המשפחה - רק נכנס קדושת החג נשתנה צורתה לטובה. קיבלה כוחות מחודשים ולא הרגישה צער ומכאוב - עד צאת החג שאז שבו אליה יסוריה, השתתפה בסעודות החג כשהיא יושבת בראש השולחן, ורווה נחת מבניה ומבנותיה בשמחה ובטוב לבב. ובמוצאי החג עשו לה סעודת הודיה על שזכתה להשלים שבעים שנותיה, וברכה את כל ילדיה וצאצאיה בברכות נאמנות ומאליפות.

נשארה בדעה צלולה עד פטירתה

בערב שבת האחרון לחייה, הדליקה נרות השבת בברכה, בליל שבת שוב נפרדה מכולם בברכת "גוט שבת" לכל אחד, נשארה בדעה צלולה עד פטירתה. אור ליום ב' י"א סיוון כבו המאורות, נצחו אראלים את המצוקים ונשבה ארון הקודש, הרבנית החשובה ע"ה, נסתלקה לגנוי מרומים כשהיא בת שבעים שנה. הלוייה התקיימה ביום ב' בצהריים כשרבים מתושבי בית שמש וירושלים אפופי יגון מלווים אותה למנוחות עולמים, ומבכים מרה את האבידה שאין לנו תמורתה.

זכתה והשאירה אחריה דור ישרים מבורכים כולם גאונים וצדיקים גדולי תורה ומורי הוראה בישראל

בניה הגאון שליט"א: הבכור רבי ישעיה זאב שליט"א רב דקהל באר אברהם - האלמין ביתר, המשפיע הנודע רבי אברהם חיים אלימלך שליט"א רב דקהל האלמין ירושלים-בית שמש, רבי ניסן משה שליט"א רב דקהילות החסידים קרית ספר, מחבר ספר נתיבות משה על הלכות ריבית, רבי דוד שליט"א, רב דקהל האלמין בארא פארק, ר"מ ומשפיע בישיבת קלויזנבורג בארה"ב, רבי אביגדור שליט"א דומ"ץ בב"ד של הגאון הגדול ר"מ שטרן שליט"א, וראש הכולל קאליב, רבי יוסף יואל שליט"א מו"ץ וראש הכולל ערלוי אלעד ומו"ץ בב"ד של הגאון הגדול רש"א שטרן שליט"א.

בנותיה הרבניות: אשת חבר כ"ק אדמו"ר משומרי אמונים ירושלים שליט"א, אשת חבר כ"ק אדמו"ר מספינקא אשדוד שליט"א, אשת חבר הגה"צ רבי זאב וואלף לייפער שליט"א בן כ"ק אדמו"ר מנדבורנא חיפה שליט"א, ר"מ בישיבת צאנו נתניה, אשת חבר הרה"ג רבי נחמן מושקוביץ שליט"א בן כ"ק אדמו"ר ממעליץ אשדוד שליט"א, ר"מ בקהילת האלמין ביתר, אשת חבר הרה"ג רבי יוסף צבי דושינסקי שליט"א בן הגה"צ אב"ד דושינסקי בית שמש שליט"א.

רצונך אלקי חפצתי". מדותיה התרומיות התבטאו על כל צעד ושעל, ובכל מאודה חפצה לעשות אך טוב וחסד. חס ושלוש לא לצער יהודי, ולהתחשב ברגשות הזולת כדי שירגיש נעים. כציווי התורה, מה הוא רחום אף אתה היה רחום וחנון - כך ריחמה על כל בריה. למודת יסורים היתה, אבל כשמדובר בילתת' - נתנה בכל מאודה. חילקה צדקה לרוב, גם אם הרבו לבקש. בערב שבת כשצבאו על דלתה ובקשו תרומה היתה מכפילה את הסכום, באומרה, השבת מתקרבת ואולי אין להם לקנות צרכי שבת. פשטותה וצניעותה לא ניתנים לתיאור כלל, קיבלה על עצמה סיג אחר סיג, בהלכות צניעות. והקפידה כי לא יראו קורות ביתה את שערות ראשה. התלבשה מתחת לסדין גדול שהיה מכסה כל גופה. גם בימי חוליה, לא ויתרה על הגדרים שהציבה, ומתוך יסורים נוראים שאכלו בכל גופה, הקפידה שראשה יהיה מכוסה כראוי, שהשמיכה לא תזוז ממקומה, ועוד ענינים נשגבים שאין כאן המקום לפרטם.

כל המפעל הגדול בזכותה

אשת חבר עטרת בעלה עמדה לימין יבלחט"א כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בכל עת. ומרן האדמו"ר שליט"א מעיד עליה שכל עבודתו בזיוכי הרבים וכל מפעלו בזכותה, שהיא הכינה את הדרוש, שיוכל האדמו"ר שליט"א להתמסר כל כולו לצרכי הרבים. אהבת התורה וחיבה ללומדיה פיעמה בה תדיר לא רצתה שבניה יבואו לבקרה על חשבון לימוד התורה. העדיפה לסבול לבד, ובלבד שלא יגרם על ידה ביטול תורה ח"ו.

סדר יומה היה עמוס מאוד בגידול 11 ילדיה בלעה"ר, ובעשיית חסד, ובכל זאת, לא התישבה לארוחת בוקר לפני אמירת ברכות השחר. והקדישה זמן לברך כל ברכה בקול ובכוונה, כדי שיענו "אמן" אחריה. הקפידה על ברכת "אשר יצר" לברכה מילה במילה. ולא פסחה על י"ג "אני מאמין".

החזיקה מעמד בזכות אמונתה ובטחונה בה'

רבות רעות שבעה נפשה מהמחלה הנוראה, 14 שנה של יסורים, ניתוחים וטיפולים שונים ומשונים, והיא קיבלה את כל מכאוביה באהבה, והצדיקה עליה את הדין. כמה וכמה פעמים שאפסה כל תקוה, הרופאים לא נתנו סיכויים והיא באמונתה האיתנה לא ויתרה, ופעם אחר פעם ניצלה בכוח אמונתה ובטחונה בה'.

הנס הגלוי של הרשב"י זי"ע

לפני כשנה ומחצה היתה צריכה לעבור ניתוח קשה, ולהבחל"ח כ"ק האדמו"ר שליט"א נסע לציון הרשב"י זי"ע, וחילק שם קונטרסים וספרים מהזוהר הקדוש, ואחר השתטח על הציון הקדוש, וכה התפלל וביקש מהרשב"י זי"ע ואמר: רבי שמעון אני מוכן לסבול בזיונות בשבילך אנא תעתיר ותבקש מלפני כסא הכבוד שתתבטל הגזירה, ואם ח"ו חייבים לעבור את הניתוח כי כך עלתה לפניו יתברך, לכל הפחות שלא ימצאו כלום ושלא ישאר מהמחלה, ולאחר מכן נסעו לבית חולים עם אחת מבנותיה הרבניות, והאדמו"ר אמר להם, תראו שהרופא לא ימצא כלום, והכל יהיה נקי, בזכות הרשב"י, ולאחר מכן נכנסה הרבנית לניתוח מסובך, שהיה צריך לקחת הרבה שעות, ואחרי שעה וחצי יצא הרופא המנתח ואמר, שאינו יודע למה עשה ניתוח, כי לא מצא כלום, ולא ביקש כסף על הניתוח, וזה ממש נס ומופת מהרשב"י זי"ע, ובאמת סבלה הרבה מהמחלה בעיקר בחו"ל, ופה בארץ ישראל היתה לה מנוחה כחמש שנים, בזכות קדושת ארץ ישראל, רק באחרית ימיה חזרה המחלה, ואכלה בה, ובוודאי הזדככה ביסורים, כדי שתעלה לגנוי